

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyen szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Magyelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában.
Telefon szám 42.
Nyiltér soronkint 20 krajczár.

A rendszer támadása.

Szabadka városában a mostani városi politika a legutóbbi időkben különösen két helybeli lap által lett megtámadva.

Az egyik támadó a „Szabadkai Hirlap” volt — a másik irányt mi képviseltük.

Világosságot akarunk nyújtani ez alkalommal is a mi irányunkról, másrészt pedig ki akarjuk mutatni azt, hogy a cél elérésére — nem mintha kétségbe akarnók vonni laptársunk hivatását e téren — az általa választott mód nem éppen alkalmas, s hogy a mi irányunk sokkal inkább fog célra vezetni mint a t. laptársé.

Megmondjuk nyíltan, mi a retorsió rendszerével nem véltünk célravezető munkát teljesíteni.

A „Szabadkai Hirlap” ugyanis közviszonyainkat tulságos radikális uton akarja gyógyítani.

Követeli erősen, hogy a multban folytatott városi ügykezelés folytán a város polgármestere Mamusits Lá-

zár vonja le a konsekvenciákat és hagyja ott a polgármesteri széket.

Főleleventi tehát ezen intenciójának megfelelőleg a rég mult időket és minden áron keres egy áthidalási módot a mult és jelen közt, azt hangoztatva és illusztrálva, hogy a régi rendszer büneinek számai áthúzódnak a mai politikára.

Legalább ezt véltük kimagyarázni a t. laptársnak legutóbbi azon támadásából, amelynek kezevesséi kétségtelenül rávallanak Lévai Simonra, aki annak ícejében elkeseredett harcot folytatott a polgármester ellen.

Daczára annak, hogy mi ennek az iránynak pártolói nem voltunk, — kellő tisztelettel emlékeztünk meg a t. laptársról — és ezuttal sem akarunk céljainak valami titokzatos háttérrel tulajdonítani — de akkor amikor a közviszonyok javításán mi is kiméletlen nyíltsággal fáradozunk: mégis nem tartjuk célszerűnek azt az irányt, amely akarva nem akarva mégis csak személyek harczává avatja fel a csa-

latteret, amelyen két erős ellenség folytat küzdelmet egymás ellen.

Mi nem kíméljük a hatóságot, nem rejtegetjük a beteg közállapotokat, sőt a közönség jól tudja, hogy mindig elsők voltunk akik feltártuk a rendtelenségeket, kárhóztatuk a visszaéléseket — de nem építünk fel magunk előtt légvárakat, hanem ismerve városunkban egyrészt a közgyűlési többséget — amelynek átfórmálásához évtizedek kellenek, — látva azt, hogy a mai viszonyok között eredményt csak azzal érhetünk el, hogy vétőt kiáltunk a régi rendszer folytatása ellen és megóvjuk a város érdekét azzal, hogy minden hibára rámutatunk.

Számoljanak be az intézők ott, ahol beszámolniok kell, — ejtsék meg a folyamatban lévő vizsgálatokat igazságos kézzel páratlansággal és lépjenek be az új és jobbnak ígérkező aerába, — tegyék félre az elnézésék igéit, kezeljenek mindent tisztán és csakis a város érdekében — ez az amit mi tőlük követelünk, és akkor ennek az

Nyaráaláskor.

— A „Bácskai Hirlap” eredeti tárcája. —
Írta: SZILÁGYI LAJOS.

Olyan kellemes abban a meleg időben oda heveredni a szalmakazal hűvösebb oldalára, bebunyni a szemet és visszaálmódni a zivatáros, zimankós telet, Mikor a jeges szél zuzmarás fák kopasz ágai között süvölt keresztül, mikor az éjjeli fagy ajtóhasadékon, ablaknyíláson, kályhakürtön igyekszik a fütött szobából kiszorítani a kályhatűz melegét. Amikor az ember, ha odaáll a pirosra melegedett kemencéhez, éri a bőrén a sülő meleget, de azért megborzong, mert az utcán nagyon bevette magát a hidegség a gyarló testbe.

Olyan szépek is azok a téli esték. Ami piczike idealismus még megragadt a mai „realis”-nak nevezett, de „komisz”-nak gondolt világon, azt csak a téli estéknek köszönhetjük. Tessék bizonnyán, itt a pusztán az idealismus esenevész palántáját ápolni! De nem lehet ám. Hevertemben, ha szívembe valami sejtésszerű hangulat kezd terjedni, kizavarja azt onnan a szalmát hordó Jancsi gyerek hangja.

— Grckzó! nyese! kiabál a szegény, ki-melegedett lovakra, akik úgy bolingatnak fejükkel a melegben, mintha valami mameluk beszámolólt hallgatnának.

A szomszéd karából áthallik a melegben ósszedugott fejfel álló juhnyáj mozgása, me-

lyet majd vékonyabban, majd vastagabban szakít meg egy-egy szomorú „meeee”.

A cséplőgép zakatolásába belevegyül a rézszesek hangja, kik tréfával, mesével segítenek a munka lassúságn.

Ilyenkor aztán a legszebb délibáb a téli estéről való álom.

„Assotiatio idearum”-nak neveznék a tudósok, de már én csak szívnek nevezem, hogy ilyenkor a téli estéről való álom közben oda kerül a délibába egy szép, barna leányarc, ez is csak álom, de — szép álom.

Most már talán asszony, ki tudja hol, miként éli világát most, hiszen nagy idő ám a téltől a nyárig: — de az én álmomban még mindig ugyanaz a fekete haju, piros ajku kis lány ó. Talán már nem is emlékszik az ó egyszerű poetájára, akivel hideg, tiszta téli éjeken annyiszor nézték az — „Illustrierte Zeitung” képeit.

Mert ez, kérem, nem az utolsó téli szórazókás. Nem emlékszem ugyan, milyen képek voltak abban a nagy német újságban, hanem arra még emlékszem, hogy ott ültünk egymás mellett a megrege fütött szobában, forgattuk a német újság leveleit, előttünk párologott a jó, forró thea, — mert hat thea nélkül nincs sem téli este, sem — idealismus.

Azután emlékszem a mi kis ördögünkre is, — így neveztük a szurtosképi szedőgyereket — aki beturakodott békés perczeink asyly-

mába s menydörgésnek tünt fel előttünk a gyerekes hangja:

— Kéziratért jöttem. . . . .

Ez olyan szó ám, amelynek hatása roppant nagy, ellenállni nem lehet neki.

És becsuktuk a német újságot és irni kezdtünk. Igen, együtt. Az a fekete szemű baba ráhajlott a vállamra és a fejemen keresztül nézteajt irok.

Nohát írjunk! Valami jó erős ellenzéki cikkecske csak kikerül.

Kezdtém irni. Majd oda vágok én annak a kormányynak, (akkor még Bánffy volt a polczon).

Egyszerre csak megszólalt ó.

— Ne, Géza, ne olyan erősen. Nem szabad úgy haragudni! Az nem szép.

— De. . . . .

— Semmi de, hanem írjon szépen, ne olyan erős hangon.

Igy lettek aztán az én vadnak készült cikkecskéim szelidekké, jámborakká, még utóvégre majdnem megdicsértem azt, aki ellen a tollat kezembe fogtam.

Hej! szép téli esték, olyan jól esik rátok gondolni. No különben nemsokára itt az ósz, itt lesz a tél is hamarosan. Minden visszatér, a hideg, a thea, az „Illustrierte Zeitung”, a szedőgyerek, csak te nem, te fekete haju baba, minden visszatér, csak te szakadtál el tőlem — örökre.

arán, azért a biztosítékért, hogy városunk jövőjét helyes alapra fektettük — nem szedekedünk elő a multak mulasztásaiért.

Nem mondtuk ezzel azt, hogy abszolutiót adunk nekik ezért olyan dolgokban, ahol kitűnnék az, hogy vagyoni felelősségükről van szó, nem mondtuk ezzel azt, hogy azokat, a kiket a multakban elkövetett hiba, bűn vagy mulasztásért valami terhel, azok következményeitől megszabaduljanak, csak azt fejeztük ki, hogy politikai irányunk főelve nem a retorsio, hanem a javítás. Hogy pedig a mult rendszer már megfenekelett, az kétségtelen.

Belátják ott a városházán, hogy különösen az új magyar kormány aegise alatt azt a régi irányt folytatni nem lehet.

Mi tehát bizalommal fordulunk városi főispánunk ténykedése elé.

Nem tudjuk elképzelni, hogy Schmausz Endre főispánunk — akinek nagyobb felelősséggel és nagyobb komplikációkkal terhesebb főispánság jutott talán, mint bármely főispánnak az országban, teret engedjen annak a rendszernek, amely a multban is az ő akarata ellenére daczolt az ő beleegyezése ellen, nem tudjuk elképzelni, hogy ezentul, amikor nem támaszkodhatnak a felügyelete alatt álló közegek a Bánffy systemára és nem terrorizálhatnak: az ő akarata el ne fojtsa a hatalomnak természetellenes nyilvánulásait.

A „Szabadkai Hírlap“ irányát épen az országosan változott politikai irány folytán nem követhetjük, hanem javítást akarunk és semmi mást.

Aki a viszonyok javítását meggátolni szándékozik, az éppugy ki lesz téve a mi támadásunknak, mint a t. laptárs tolla élének.

Irányaink tehát lényegesen eltérnek egymástól — mi mindenesetre a magunkét tartjuk helyesnek!

Magyar-román ölelkezés.

Aradon esett meg ez a híres ölelkezés. Pezsgős palaczkok durrogása mellett. A cigány huzta a legszebb magyar nótákat a fehér asztalnál bankettirozó méltóságos, nagyságos és egyéb című magyar és román uraknak.

És kezébe vette a gyöngyöző itallal megtöltött bő száju poharat, felállott és szólni kezdett gróf Tisza István ur, Tisza Kálmán fia, a Herberterk disze.

A cigány keresztbe tette a vonót, közepén szakadt meg a nóta, „halljuk“ szóló néhány torok és a nemes gróf beszélt.

Mangra Vazul, a híres agitátor épen a fogoly szárnyát szopogatta, jól esett neki az izletes vad.

„Hallgasd csak!“ löki ódalba Popea püspök ur Mangrát, — „hallgasd csak mit beszél!“

— „Végtelemül sajnálom, hogy nem tudok románul, de amilyen szépen beszéltek az előtttem szóló urak románul, oly lelkes és igaz szívvvel fogok beszélni — bocsánat — magyarul.“

Vazul ur gyorsan felhőrpint egy pohár jó fajta Pommeryt és elkezd figyelni.

„A magyar nemzet világtörténelmi missziót teljesít, mely abban áll, hogy az unifikáló törekvések között a magyar nemzet legyen az Európa e részén lakó népek fejlődésének legfőbb öre és biztosítója. A magyar nemzetnek e hivatása teljesítésében egy természetes szövetségese van: a román faj.“

Mangra Vazul könnyeket vesz észre Popea püspök szemében. Ő is meg van hatva. És meghatottsága folyton nő a beszéd hatása alatt.

„Hogyha szeretsz:

Mért nem mondtad régen . . .“

Melodramatizálva a gyönyörű beszédet, odasugta Vazul a cigánynak, hogy ezt a nótát húzza: pianissimo!

Frenetikus volt a melodráma hatása. Egymás nyakába borult Popea és Mangra.

Peccavi! Peccavimus!! Rebegete Popea és sűrű hullottak könnyei.

„Ha tudtuk volna, hogy a magyar politikának irányadó férfiai így gondolkodnak a románokról, másképp intéztük volna eddig is ügyeinket!“

Mangra Vazul mondta ezt, meghatottságtól remegő hangon. „De még nem késő!“ tette hozzá.

Hát csak most hallotta ezt először Mangra ur?

— Eddig hát a magyarok elnyomták a románokat?

És most egész őszintén mondta ezt Mangra ur, hogy ezután másképp intézik a román agitátorok ügyeiket?

És mért éppen pezsgő, cigányzene mellett eszmélt jobbra?

Szeretnénk hinni Mangra és trsai uraknak. Szeretnők hinni, hogy alig várták a „felvilágosítás!“ magyar vezérpolitikus szájából.

Tisza István gróf ur ott a dusan terítésztal mellett felnyitotta szemeket?

Hát legyen ugy! Legyen igaz, hogy eddig nem tudták azt, amit a nemes gróf mondott, csak azt szeretnők, ha ez a „javulás“ ne tartson csupán addig, míg a pezsgő és a jó fajta peccsenyék ízét érzik Mangra urék. **A.**

E. Kovács Gyula meghalt.

E. Kovács Gyula a kitűnő magyar tragikus, ki még nem régiben gyönyörködött Szabadka város színházi közönségét is Schakespeare szerepeivel a Petőfi ünnepen megbetegedve — meghalt. Hatyudala volt a Petőfiről irt „Apotheosis.“

A jeles színművész és költő életrajzából a következő rövid adatokat közöljük:

Gebén (Szathmármegye) született és már kora ifjúságában feltűnt hatalmas organumával és deklamatori tehetségével. Iskoláit Debreczenben végezte és ref. papnak a fia lévén ő maga is erre a pályára készült. De bizony a környezete látva nagy tehetségét, erősen befolyásolta, hogy a színészetre adja magát, ami neki nagy megerőltetésbe nem került, mert szíve és lelke odahivta azokra a deszkákra, ahol ha szenvedni is kell — de mégis jóleső szenvedés, mert a nemzet oltárának áldozhatta ifjúsága minden lelkesedését, egyénisége minden erejét.

1842-ben drámai segédszínésznek szerződtek a Nemzeti Színházhoz, miután azonban itt előkelőbb szerephez egyáltalán nem juthatott, 1866-ban elfogadja Follinusznak, a kolozsvári színház akkori igazgatójának meghívását. Kolozsvártól legelőször Bánk Bánban lépett fel s játékaival egészen elragadta a közönséget. Ez időbe esik házassága is, nőül vette 1866-ban Pataky Rózát. Ezután teljesen visszavonultan élt, csupán tanulmányainak s a színpadnak szentelte életét, dolgozva éjjel-nappal s midőn 1869-ben másodszor a pesti Nemzeti Színházhoz került, már teljesen kész színész volt s Őheltőtt úgy a sajtó, mint a közönség, a legnagyobb elismeréssel magasztalással fogadja. De csak egy évig maradt Pesten, 1870-ben megint Kolozsvárra ment, ahol különösen Shakespeare-alakításai tették nevét országos hírűvé. 1874-ik évben újra vendégzerepelt Budapesten, óriási hatást és nagy feltűnést kelte; a közönség és sajtó egyhangulag követelték szerződését s így Szigligeti közbenjárására hosszabb huzavona után 1878-ban ismét a Nemzeti Színházhoz került, ahol most a legelső helyet töltötte be s így elérte pályáján azt a magas polcot, ahová csak magyar színész eljuthat. Azonban Budapest nem válhatott Kovácsnak állandó lakhelyévé: Szigligeti meghalt és benne Kovács Gyula legjobb pártfogóját vesztette el.

Mindez arra bírta, hogy elhagyja a Nemzeti Színházat és 1881-ben ismét Kolozsvárra ment.

S ez idő óta Kolozsvártól volt, ahol valóságos nemzeti és művészi missziót teljesített, amely egész Erdélyre kiterjedt. Irodalmi munkásságáért tagjává választotta a Petőfi-Társaság, az Erdélyi Irodalmi-Társaság és a Szigligeti-Társaság.

M. é. február 12-én „Leár király“-ban, 13-án „Hamlet“-ben és 14-én „Othello“-ban lépett fel nálunk mindenkoron a közönség valósággal ünnepelte a nagy művészt. A „Hamlet“ előadás után egy szűkebb társaság vacsorára hívta meg E. Kovács Gyulát, a ki késő óráig nagy életpaszaltatainak tárházából szórakoztatta a jelen voltakat.

A társaság tagjai felköszöntötték a művészt aki nagy meglepődését fejezte ki a szabadkai színházlátogató közönség fölött és hálás köszönetet mondott azokért az ovátiókért, melyben őt a színpadon részesítették.

Különfélék.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter Szigethy László szabadkai törvényszéki és Varga Imre bács-almási járásbíróági segédtelekkönyvvezetőket kölcsönösen áthelyezte.

— **Elhelyezett káplánok.** Ó-Becseről egy-szerre két káplánt helyezett el az érsek. Kovács Ferencz káplánt Ó-Kanizsára, Kozák József káplánt pedig Kalocsára helyezték. Nagyon feltűnt a hirtelen áthelyezés, már csak azért is, mert az illető lelkészek sejtellemmel sem bírnak a gyors elhelyezésnek okáról.

— **Esküvő.** dr. Körtvélyesi Mór volt szabadkai ügyvéd jelenleg a zombori kir. járásbíró népszerű aljárásbírója f. évi július hó 30-án azaz vasárnap d. u. esküdtől örök hűséget Cservenka Gizella kisasszonynak Cservenka Lajos kir. bírósági végrehajtó leányának.

— **Hivatalvesztésre ítelt orvos.** A fegyelmi hatóság dr. Molnár József Feketehegy község

állásáról leköszönt községi orvosát több rendbeli szabálytalanság miatt, hivatalvesztésre ítélte feylegmi úton.

— **Uj gyógyszerár.** A napokban nyitotta meg Giovanni de Giovanni Arnold gyógyszerárát Pivnicán. A megnyitást megelőzőleg a megyei főorvos, járásorvos és a községi előjáróság a gyógyszerárt megvizsgálta.

— **Nyugalomba vonult községi jegyző.** Schäffer János katymári községi jegyző 1899 szeptember 1-én 273 forint nyugdíj illetményrel nyugalomba vonul.

— **Póstahivatal Királyhalmán.** A kereskedelemügyi miniszter a királyhalmi vasuti állomáson, az augusztus 15-től október 31-ig terjedő időre póstahivatalt létesített. A királyhalmi póstahivatal levél-, pénz- és csomagküldemények 500 forint terjedő utalványok, utánvételek fel és leadását eszközöli. A királyhalmi posta kerületébe tartozik Királyhalm szőlőtelep, az erdőéri szakiskola, Királyhalm, Átokháza és a Csorvai kapitányság.

— **Hangversenyyel egybekötött művész estély.** Palicson f. hó 13-án vasárnap igen élvezetes estére van kitérve a közönségünknek, a menüiben több helybeli közreműködővel Császér egy hangversenyyel egybekötött művész estélyt rendez, igen érdekes műsorral. Közreműködőknek az estén B. Klein Gizella urhölgy és Herczel Mariska k. a. zongora játékkal és Pollák Róbert úr ez a fiatal hegedű művész, kinek tehetséges művészi játékát már volt alkalma közönségünknek élvezni. Továbbá a Császér pár fog egy kis vigjátékot előadni és Császér az „Öngyilkos” című kaczagató mologot fogja bemutatni. Ugyanakkor a bájos kis Császér Sárka is fellép, előadva Heltei egy kedves monológját. Hiszik, hogy közönségünk érdeklődéssel várja ez igazán élvezetes előadást.

— **Felülfizetések.** A kalocsa egyházmegyei tanítók által 1899. évi július hó 30-án Palicson tartott hangverseny alkalmával a kalocsai „Tanítók Háza” javára felülfizettek: Schmausz Endre 4 forint 20 kraj. Boromisza Tibor 4 forint 20 kraj. Morvayné Szép Blanka 3 forint, Guttman Lajos 2 forint 20 kraj. Vojnits Tivadarné 2 forint. Mezerits Ferencz 2 forint. Barics János 1 forint 40 kraj. Hartmann Rafaelné 1 forint 40 kraj. Kulcsics Mariska 1 forint 30 kraj. Macskovics Antónia 1 forint 20 kraj. Baicsics Method, 1 forint 20 kraj. Magyar Györgyné, dr Szudárovics Ferenc, Zborek László, Schwerer Ferencz, Vojnics Pi Márkné, Horovics Ignácné, Ifj. Gally György, Fimpl Istvánné, Heumann Mór, Perties Mihályné 1—1 forint. Fehér Erneszt Halbrohr Sándor, Csóvics Iona 80—80 kraj. Kersch Mihály 70 kraj. Jarányi Erzsike 60 kraj. Özv. Lénárd Máténé 60 kraj. Tóke Ágoston, Mámuzsich Félix, Bauer Jozefa 50—50 kraj. Vojnits Sándorné, Vojnits Alajosné Dr. Blum László, Simrák Béla, Taty Róza 40—40 kraj. Vétró János, Páncsics Juliska 30—30 kraj. Milasin Ignác, Bálint Xavér, Engler Jakab, Ilgenn Ignác, Milassin József, Brandtner Dezsóné, Dorstedter József, Abrasich Antal Kovács Endre, Ifj. Vojnich Sándor, Kunetz Ignácné, Gr. Alberti, Ringhoffer Lajos, Vermes Béla, özv. Vermes Nándorné, Községi Antal, Kádár Antal, Schneider Miklós, Fimpl I., Donagyó József, Karkos Rajmund, Ifj. Vojnich Máté, Körtvélyesi István, Pleszkovits L., Gerő H. és Tsa, Lux Pál, Kiss Abel, Váli Gyula, Wiener N., Sztantics Balázs, Ketovác Dezső, N. N. 20—20 kraj. dr. Feuer Natánóné 10 kraj. Fogadják az ügy nevében mindazok, kik e jótékony célra adakoztak,

s a hangverseny anyagi sikerében közreműködni szívesek voltak, a rendező bizottság hálás köszönetét. A hangverseny tiszta jövedelme 225 forint.

— **Aki mindenáron kórházba akar menni.** Genedics Anna jankováczi illetőségű cselédleány egy darabig a kórházban volt, de miután észre vették rajta, hogy simuans beteg, és még hozzá egyet mást el is csent a kórházból, elbocsátották. A sorsába azonban sehogy sem akart belenyugodni egy újabb cselhez folyamodott. Felkötötte karját és a tüzoltólakatya elé ment, ott lehevert a földre és nyögött iszonyuan. Egy tüzoltó meglátta telefonált a mentőknek akik kivittek újból a kórházba. Amde az orvos rájött a turpisságra nem vette fel az ál beteget, felétette a mentőkocsira és a rendőrségre vitték, a hol elzárták és az illetőségi helyére toloncolják.

— **Örült az utcán.** Papp Abel kishegyes lakost tegnap délután behozták Szabadkára miután az elmebaj tünetei kezdtek rajta mutatkozni. Az utcán kitört rajta az elmebaj, mindenkit meglamadott és mindenfelét összehadart. A mentők a kórházba vitték.

— **A klágenfurti vasuti szerencsétlenség.** Borzasztó részleteket közölnek a lapok arról a vasuti szerencsétlenségről, mely Klágenfurt mellett történt. A halottakat és sebesülteket bevitték Klágenfurtba. A vonaton magyarok is voltak, de szerencsére semmi bajuk sem esett. A vonaton utazott a többi között Mikló Izidor író is Szabadkáról, de az ijedtségen kívül egyéb baja nem esett.

— **Szerencsétlen esés.** Petyerity Jánosné a Vojnics-téle szálláson tegnap délelőtt amint a padláson járt, egyszerre elszédült és eszméletlenül leesett a létráról. Az esés következtében súlyosan megsérült.

— **A Konkordia táncvigalma.** A „Konkordia” egyesület szombati mulatságán sorsjáték is lesz. Ki lesz sorsolva egy számdr. Egy valóóság eredeti számar. Szakértők azt mondják, hogy láttak már nagyobb számarat. *Egy kecske*; kitűnően mekeg — az egyetlen kecske, amely még ruhát nem fuserált el. *Egy malacz.* Szintén eleven és rőfög. *Egy bárány*; kitűnő türelemmel, képes addig állni egy helyen míg a sorjátékon valaki főnyereményt nem csinál. *Egy pár farkaspany.* Törökországban 3 évig a háremben voltak alkalmazva mint erény örök. *Egy pulyka.* Folyton dühös, haragszik és nem tudja, hogy miért, kiabál ha uem is bántják, fölfújja magát állandóan és büszke mint egy spanyol grand. *Viziló* nem lesz kisorsolva, de ezeken kívül még 100 értékes tárgy.

— **Kerge ur újra kisértett.** Alig hogy megénekeltük Kerge urról azt, hogy a „jobb Köhn” című vicez miatt ki kellett tiltani reductiókból ezt a jó urat — tegnap újra bejött és okvetlenkedett egy még kihívóbb botránnyal.

— És tudják az urak, hogy én most honnan jövök?!

— (Semmi felelet.)

— Hát a kávéházból!

— ??

És azt hiszik, hogy ott szokásom szerint kapuczimert ittam?

— Ördögöl, kapuczimert! Most szerényebben kell élnem és éppen azért ajtóczimert ittam.

— Kerge ur nem várta be a választ és szerényen ellillant.

Szerencsétlenségek.

(Saját tudósítónktól.)

Vizbefuult életmentő.

Nagy szerencsétlenség színhelye volt a napokban Mélykut községe. Egy fuldokló kis fiút akart a vízből kimenteni egy oltani polgár s mindketten a vízben lettek halátlukat.

A szerencsétlenségről a következő tudósítást vettük:

Mélykut község alatt egy nagyobb tó terül el, a tóban gyermekek szoktak fürödni, m. hó 31-kén is egy 9 éves kis fiú fürdött pajtásaival, és egy kissé tovább ment be a vízbe ahogy megengedve volt. Egyszer csak egy gödörbe esett s a víz alá merült. Társai segítségért kiáltottak éppen akkor ment arra Kis János aki beugrott a vízbe és sikerült is elkapni a kis fiút amikor a víz felvetette s magával húzta egy darabig, de mikor közel a parthoz ért, valamiben megbotlott, hátra felé esett s a már látszólag megmentett fiúval együtt a vízben lette halálat.

Szemtanuk azt állítják, hogy Kiss János mámoros fövel ugrott a vízbe, mert éppen akkor jött a jankováczi bucsuról s ott mulatott, lehetetlennek tartják, hogy józan állapotban ne mentette volna meg a kis fiút.

A vonat kerekei alatt.

Majdnem végzetes szerencsétlenség történt tegnap délután — írja zentai tudósítónk — Karjad és Orom állomás között, csupán a véletlen szerencse játszott közbe, hogy nagyobb baj nem történt. Az eset a következő:

A Zentáról Szabadkára közeledő délutáni vonat Karjad és Orom állomás között hirtelen megállott. A megállás oka az volt, hogy a vonat elütött egy kocsi, amelyen Gulyás János zentai főbírtokos volt.

Ugyanis egy átjárónál, dacára annak, hogy Gulyás látta hogy a vonat közel van, de nem akart várni míg elvonul, átvágatni akart, de a vonat elütötte.

A vonatvezető látta a fenyegető veszélyt, gyorsan megfékezte a vonatot, de mindhiába a szerencsétlenség már akkor megtörtént. A lovak kiszabadultak, a kocsi darabokra tört, a gazdát pedig szerencsére kidobta a kocsi-ból úgy hogy a tőlésre esett és csekély horzsoláson kívül más baja nem történt.

Horgászat Palicson.

Mindenki azt fog, amit tud. Az egyik törököt fog, aki aztán a szokáshoz hiven nem ereszi el a másik csirkét fog és elnevezik csirkefogónak. A harmadik elfogja az adu kilenczest, a negyedik ha mást nem tud, fog unalmában legyet és végre ha még ennel is kevesebb dolga van valakinek, akkor vesz Palicson egy horgot, ráűzi egy czeruaszáfra, a czerua végére ráköt egy parafa dugót és aztán ha ráilleszti a horgot a hivatalos kenyérgolyót — akkor foghat halat is.

A halfogáshoz tehát rendes körülmények között hal is szükséges. De még a hal sem olyan lényeges kellék ahhoz a halfogáshoz, mint az a bizonyos türelem, amely nélkül halat fogni nagyon bajos.

Erről a türelemről már Dávid király is énekelte az 6 zsoltárában, de arról egyáltalán eszébe nem jutott énekelni, hogy még sem járja az, hogy Palicson a horgászat egyike a

legkeservebb kenyereknek, amelyeket ebben az évszázadban megszegték.

Mintha csak külön kioktatnák azokat a halakat az önmérséklet tudományában, olyan ovatosak.

Mintha csak egy titkos propaganda bujt volna bele a Páliscsba, amely ezeket a halakat kitanítja, hogy közel se menjenek a családokhoz.

Nagyon kívánatos volna tehát, hogy ezek a halak megrendszabályoztassanak.

Mint értesülünk már radikálisan segíteni is akarnak a bajon és már javaslatba van hozva a városi szabályrendelet módosítása.

Utóvégre a Páliscs a városé, — joga van tehát a városnak szabadon rendelkezni a saját tulajdonát képező halak felett.

Mint értesülünk a következő javaslat lesz nemsokára a közgyűlés elé terjesztve:

„Szabályrendelet a pálcsi horgászati tárgyában.

1. Meghgyatik a Páliscs vizében lakó halaknak, hogy az ottani rendőrségnél holtartózkodásukat mindig pontosan bejelentsék.

2. Ezen jegyzéket tartozik a rendőrség mindig a horgász uraknak betekintés végett rendelkezés alá adni.

3. Mindegyik hal köteles ott tartózkodni, ahol a horgász urak vörgeikkel lesik őket.

4. Minden félvelet meghaladott kárász és ponty köteles születésének 6 ik hónapjának első napján horgora kerülni.

5. Az ellenőrzés tekintetéből felállítatik

Páliscson egy anyakönyvi hivatal, amely az összes halak származása és születése felett kellő felügyeletet gyakorol.

Azt hisszük, hogy ez a szabályrendelet teljesen megfogja nyugtatni a Páliscson horgászó elégületleneket.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1899. május hó 1-től

Szabadkáról—Budapestre

indul reggel 5 óra 20 perczkor személy vonat.

„ d. e. 9 „ 46 „ gyors „

„ d. u. 2 „ 20 „ személy „

„ este 11 „ 28 „ „

Budapestről—Szabadkára

érkezik reggel 4 óra 09 perczkor személy vonat.

„ d. u. 1 „ — „ „

„ d. u. 5 „ 57 „ gyors „

„ este 9 „ 17 „ személy „

Szabadkáról—Zimonyba

indul reggel 5 óra 40 perczkor személy vonat.

„ d. u. 1 „ 46 „ „

„ d. u. 4 „ — „ teher „

„ este 6 „ 09 „ gyors „

Zimonyból—Szabadkára

érkezik reggel 7 óra 47 perczkor teher vonat

„ d. e. 9 „ 34 „ gyors „

„ d. u. 1 „ 45 „ személy „

Szabadkáról—Szegedre

indul reggel 5 óra 25 perczkor vegyes vonat

„ d. e. 9 „ 51 „ személy „

„ d. u. 2 „ 28 „ „

„ este 6 „ 37 „ „

„ este 12 „ 08 „ „

Junius 1-től szept. 15-ig vasár- és ünneppnap Szabadka—Páliscs között közlekedik: 5 óra 15 perczkor reggel. Vasár- és ünneppnapon este 8 óra 45 perczkor

Szegedről—Szabadkára

érkezik reggel 3 óra 40 perczkor személy vonat

„ d. e. 9 „ 22 „ „

„ d. u. 1 „ 20 „ „

„ este 5 „ 52 „ „

„ este 10 „ 34 „ „

Junius 1-től szept. 15-ig minden vasár- és ünneppnap Páliscs—Szabadka érkezik 8 óra 30 perczkor este Vasár- és ünneppnapon Szegedről d. u. 2 óra 56 perczkor

Szabadkáról—Bajára

indul reggel 5 óra 45 perczkor vegyes vonat

„ d. u. 2 „ 35 „ személy „

„ este 6 „ 34 „ „

Bajáról—Szabadkára

érkezik d. e. 9 óra 37 perczkor személy vonat

„ d. u. 1 „ 10 „ „

„ este 10 „ 30 „ „

Szabadkáról—Ó-Becsére

indul reggel 5 óra 10 perczkor vegyes vonat

„ d. u. 2 „ 10 „ személy „

Ó-Becsérel—Szabadkára

érkezik d. e. 8 óra 54 perczkor vegyes vonat

„ este 5 „ 42 „ személy „

Szabadkáról—Dáljára

indul reggel 4 óra 50 perczkor vegyes vonat

„ d. u. 2 „ 05 „ személy „

„ este 6 „ 22 „ gyors „

„ este 6 „ 32 „ személy „

Dáljáról—Szabadkára

érkezik reggel 6 óra 55 perczkor személy vonat

„ d. e. 9 „ 27 „ gyors „

„ d. u. 1 „ 26 „ személy „

„ este 10 „ 40 „ vegyes „

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

FŐNYEREMÉNY 50,000 KORONA ÉRTÉK

és több, kisebb-nagyobb nyeremény,

összesen 1006 nyeremény 100,000 kor. értékben.

EGY SORSJEGY ÁRA 20 KRAJJCZÁR.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja

Budapestben: a „Hermes“ Magyar Általános Válgözlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8.,
vagy **Szegeden:** a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzüzetek a nyerő kívánságára készek az 50,000 korona értékű főnyereményt egy hasonértékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szeptember 10-én

este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltó-üzletekben, az összes dohánytözsdékben és egyéb elárusító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak

a Bács-Bodrogh megyei főelárusítóhoz

Kunetz Mór szabadkai céghez.